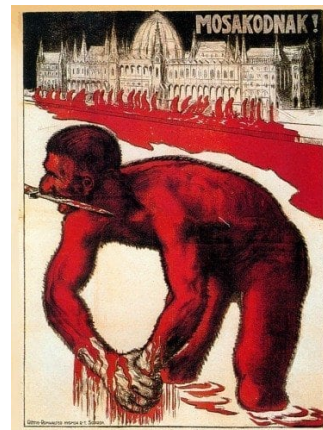

Autor: Michal Semín

Včerejší spektakulární zátah na české neonacisty, jejich výslechy v pověstných policejních místnostech v Bartolomějské ulici, jakož i bojově znějící **deklarace** českých politiků proti extremismu ve mne vyvolaly vzpomínky, pochybnosti i jistá očekávání.

Nejprve k oněm vzpomínkám. Vyšetřovny v Bartolomějské ulici důvěrně znám. Poprvé jsem se zde ocitl po podpisu **Hnutí za občanskou svobodu** a založení první nezávislé studentské organizace na PedF UK. Učil jsem v rámci povinné praxe středoškolské studenty v Berouně, když se ve dveřích objevila ředitelka školy a vyzvala mne, abych výuku přerušil a vyšel na chodbu. Zde už na mne čekal příslušník StB, jenž mne za neustálého žvanění o svých oblíbených foglarovkách na „Barťák“ dopravil, abych se zde dozvěděl, že nepřestanu-li s protistátní činností, odnesu to nejen já, ale ztrátou zaměstnání i můj otec. Byl jsem na jejich vkus asi příliš velký extrémista.

Nevím, v jaké atmosféře zde probíhaly výslechy stoupenců či aktérů neonacistické „hudební“ scény. Vzpomínám však na profesora Jana Patočku, prvního mluvčího Charty 77, když se k údivu mnoha svých přátel zastal vyšetřovaných muzikantů z Plastic People of the Universe. Jejich hudební produkce mu byla cizí, považoval ji za esteticky podprůměrnou, zkrátka nenacházel v ní žádné zalíbení. Podobně mu byla cizí i uvolněnost mravů a anarchistické sklony nemalé části tehdejšího undergroundu. Patočka se ozval z důvodů principiálních – nesouhlasil s tím, aby v československých komunistických věznicích trávili svůj život lidé pro své politické názory a světonázorové postoje. Nalejme si čistého vína – také demokratická Česká republika má svoje politické vězně.

Tím jsem však již vstoupil do oblasti výše zmíněných pochybností. Tou další je označení neonacistů termínem krajní či extrémní pravice. Filosoficky a politicky zorientovaný novinář/politik/aktivista by měl vědět, že typické rysy nacismu a jeho ideových klonů jsou ve své podstatě levicové. Jednoznačně v nich převažuje étos kolektivismu, etatismu, vitalismu a s nimi související idea „nového člověka“ a „nové společnosti“, opovrhující mravně uspořádanou svobodu a evropskou křesťanskou tradicí. Pro tyto důvody, a nejsou jediné, mám k neonacismu „extrémně“ odmítavé stanovisko. Hitlerův Mein Kampf je vyznáním víry v darwinisticky chápanou evoluci lidstva, jejímž katalyzátorem je zápas o přežití ras a konečné

nastolení „zlatého věku“, v němž pomyslný Hegelův světový duch dosáhne svého plného sebeuskutečnění. Typickou ukázkou takového smýšlení jsou Turnerovy deníky, v nichž stoupci rasově podmíněného Dobra usilují o nastolení „nového světového řádu“. Ideová vazba mezi socialisty nacionálními, internacionálními i některými jejich odpůrci z řad sekulárních humanistů je nepřehlédnutelná. Boj, jenž mezi nimi probíhá, je po výtce bratrovražedný. Nazývat neonacisty krajní pravicí je tedy zkreslující a na místě je i otázka, zda se nejedná o zkreslení záměrné.

Zavírat někoho za extrémní názory je sporné. Jak a kdo dnes vymezí, který názor ještě extrémní není a který již je? Stane se v dohledné době extremismem popírání užitečnosti procesu evropské integrace nebo globálního oteplování? Přejdou si pro Petra Hájka? Soudě podle mluvy jejich politicky exponovaných vyznavačů asi ano. **Zato však víme, že podle Topolánka, Paroubka, Motejla či Havla nezastává extrémistické postoje předseda KSČM Vojtěch Filip, jenž se ještě před pár dny rozčiloval nad vysíláním dokumentu o justiční vraždě Milady Horákové.** Nebo se mýlím a oni veřejně Filipa vyzvou, aby svůj podpis pod společnou protiextremistickou deklarací stáhl? Nebo se vydají cestou Baracka Obamy, jehož administrativa mezi extremisty v hledáčku FBI zařadila také ochránce nenarozeného života či vlastenecká uskupení, kritizující neústavní počínání vlády USA či varující před důsledky nekontrolované imigrace?

Už jsem o tom kdysi psal, ale v této souvislosti nemohu nepřipomenout výrok vrchního českého sodomity Jiřího Hromady na mou adresu, že bych měl po schválení antidiskriminačního zákona (očekávám, že jej ODS příští středu v Poslanecké sněmovně navzdory vetu prezidenta Klause prosadí) stanout pro svoje „homofobní“ výroky a postoje před soudem.

Apropos, měl bych pro pecinovsko-kocábovské jednotky také jeden tip na zátah. Příští sobotu se v jihočeském Táboře koná veřejný pochod homosexuálů, leseb, transsexuálů, bisexuálů, souhrnně řečeno, translidí. Jedná se o hnutí, směřující k potlačení práv a svobod občanů. Ale o tom až příště.

Převzato z autorova blogu na lhned.cz